

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, ul. Toruńska 2 w Gdyni, Starowiejska 19.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2.95 zł. miesięcznie, 8.85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.34 zł. miesięcznie, 10.01 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6.95 zł., zagranicę 9.25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 3316, 3326, Administracja 3315 — Oddział w Bydgoszczy 1299.

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 48.

BYDGOSZCZ, czwartek dnia 27 lutego 1936 r.

Rok XXX.

Zgoda i zastrzeżenia.

Mogliśmy się w zasadzie zgodzić na treść przemówienia ministra spraw wewnętrznych p. Raczkiewicza, które w poniedziałek w Sejmie wygłosił. Ma niewątpliwie rację, gdy wskazuje na źródła, z których naród czerpie czy czerpać winien siłę i otuchę na przyszłość. Również zaprzeczyć nie można, że służność jest po jego stronie, gdy wypowiada bezwzględnie walkę wszelkiej anarchii. Wszelako uważamy za wskazane niektóre punkty tej mowy uzupełnić, a co do innych wyrazić zastrzeżenia, podyktowane nie tylko odmiennym światopoglądem, ale niemniej także troską o dobro państwa i narodu polskiego.

Zgoda zupełnie na takie postawienie kwestji:

„Jesteśmy pokoleniem, któremu w udziale przypadło nie tylko stworzyć państwo, ale które musi jeszcze być tego państwa utrwalic. Wskazówki polityczne na przyszłość mamy jasne: jest obowiązkiem każdego chronić ustrój państwa przed każdym atakiem. Taki jest też najpierwszy obowiązek ministra spraw wewnętrznych, który z ramienia rządu czuwa nad ładem i bezpieczeństwem państwa“.

W powyższych słowach p. minister bardzo pięknie określił swoje zadanie i swoją rolę. Szkoda tylko, że poprzedził je zapewnieniem, iż nowa konstytucja

„jest konstytucją narodu polskiego, poczętą z jego ducha“.

Nie, panie ministrze! Nowa konstytucja jest dziełem pp.: Carów, Podolskich, Makowskich i ich duchowych kuzynów. Z duchem narodu polskiego ma bardzo mało wspólnego. Lepiej więc takich twierdzeń jak powyższe nie stawiać, bo to wywołuje sprzeczności i to nie tylko w obozie endeckim, ale i w tej przeważającej liczbie części narodu polskiego, która ducha polskiego w pochodzie do władzy nie zatraciła.

Uzupełnić musimy mowę p. ministra Raczkiewicza w tej części, w której odnosi się do komunizmu. Powiada on, że „ostoją komunizmu w Polsce są przeważnie ośrodki proletariatu niepolskiego“. Mówmy wyraźniej: **żydowskiego**. I dodajmy, że nie tylko proletariatu, bo liczni inteligenci i potomkowie bogaczy żydowskich bywają często, aż nadto często, przywódcami ruchu komunistycznego. W pewnym procesie krakowskim występowali przeciw prawie sami „uczni“ żydowscy, a w Wilnie „odznaną“ się córka warszawskiego bogacza Szereszewskiego i t. d. i t. d.

Najsilniejszy sprzeciw z jednej, a poklask z drugiej strony wywoła niezawodnie namiętna filipika przeciw Stronnictwu Narodowemu (endecja). My zaś pragniemy przystąpić do oceny tego wystąpienia ze spokojem i rzeczowością, której zawsze byliśmy rzecznikami. Uderzenie przeciw wymienionemu stronnictwu poprzedził p. minister Raczkiewicz następującym pięknym wywodem:

„Poczucie narodowe jest bezcennym skarbem, na gruncie którego po wiekowej niewoli odbudowaliśmy państwo i odnaleźli się w jednej polskiej rodzinie. Dlatego ze specjalną troską baczyć musimy, by poczucie narodowe w wolnej Polsce rozwijało się należycie dla podnoszenia potęgi i kultury narodu, a nie (Ciąg dalszy na stronie 2-ej).

Zamach stanu w Tokio.

3000 żołnierzy zajęło gmachy państwowe, mordując ministrów.

Londyn, 26. 2. (PAT.) Według wiadomości, jakie nadeszły z Japonii do Szanghaju, w Tokio został dokonany zamach stanu. Szczegółów narazie brak z powodu surowej cenzury depesz oraz przerwania komunikacji telefonicznej. Jak donosi Reuter, liczni działacze polityczni są zamordowani. Wśród nich figuruje nazwisko ministra finansów Takaha. Zamordowanie ministra spraw wewnętrznych Goto dotychczas nie zostało potwierdzone.

Zamach stanu został rzekomo dokonany przez oddział 3000 żołnierzy, na których czele stanęli młodszy oficerowie. W ręce zrewoltowanych żołnierzy dostały się rezydencje premiera, ministra

spraw wewnętrznych oraz główna komenda policji. Przeciwko zbuntowanemu oddziałom wysłano gwardję cesarską.

Premier również zamordowany.

Londyn, 26. 2. (PAT.) Z Tokio nadeszła niepotwierdzona dotychczas wiadomość o zamordowaniu premiera Okada.

Szanghaj, 26. 2. (PAT.) Dotychczas niepotwierdzone wiadomości z Tokio, według Havasa, w następujący sposób przedstawiają sytuację w stolicy Japonii: 3000 żołnierzy opanowało ministerstwo spraw zagranicznych oraz inne urzędy. Wielu ministrów zostało

zamordowanych, wśród nich minister finansów Takaha. Ogłoszono stan wojenny. Giełdy w Osaka i Tokio są zamknięte. Surowa cenzura wstrzymuje wszystkie wiadomości wychodzące z Tokio.

*

Rewolucja japońska ma charakter radykalno-nacjonalistyczny. Dla pewnych egzaltowanych kół wszystko, co robią rządy japońskie, jest zbyt... miękkie i pokojowe! Ci młodzi szaleńcy chcą wojny nazewnątrz, a rodzaju komunizmu militarnego nawewnątrz i dlatego mordują ciągle ministrów w imię miłości do ojczyzny i do cesarza!

Z obrad Sejmu nad budżetem.

Minister Górecki widzi poprawę sytuacji.

Obcy kapitał tuczy się kosztem polskiego narodu.

Należy kupiectwu zachodnich dzielnic torować drogę na wschód.

(Od własnego sprawozdawcy parlamentarnego „Dziennika Bydg.“)

Warszawa, 25. 2.

Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu znalazł się budżet monopolu. Referował pos. **Hutten-Czapski**. Referat jego omówiliśmy obszernie w sprawozdaniu z sejmowej komisji budżetowej.

Ponieważ do budżetu monopolu i min. przemysłu i handlu zapisało się 40 mówców, marszałek zaproponował, aby

ograniczyć czas przemówień, co się też i stało.

Walka o koncesje.

Po referacie rozwinęła się wyczerpująca dyskusja na temat polityki gospodarczej monopolu państwowych. Pos. **Łodziński**, a przedewszystkiem pos. **Wagner** wystąpili stanowczo i prze-

nywująco w obronie koncesyj monopolowych.

Zasadę koncesji natomiast krytykował pos. **Marchlewski** z Grudziądza, zwracając uwagę, że organizacje społeczne, które otrzymują hurtownie, nie prowadzą sprzedaży z braku dostatecznego kapitału. Nie posiadają też one należytego doświadczenia w tej dziedzinie. W ten sposób wytwarza się pośrednictwo stowarzyszeniowe, co znacznie podraża koszty handlowe. Mówca opowiada się następnie za cofnięciem rygorystycznego przepisu, który pozwała władzom skarbowym na cofnięcie koncesyj alkoholowych bez podania powodów. Nie jest również szczęśliwie pomyślana obniżka rabatów. Uważa on, że sytuację monopolu zapalczanego można poprawić drogą obniżenia cen zapalek, a nie obniżenia prowizji dla kupca.

I od Turcji należą się nam pieniądze.

Pos. **Zaklika** przy tej sposobności porusza ciekawą sprawę długu tureckiego, który wynosi 20 milj. zł z roku 1926. Wiadomo bowiem, że w tym czasie władze polskie organizowały turecki monopol spirytusowy. Straciliśmy okrągło 20 milj. i stratę tę przerzucano na górzelnie. Na konto tego długu rolnikom obniża się opłaty o 7 milj. zł.

Budżet ministerstwa przemysłu i handlu.

referował pos. **Sowiński**. Referent zwrócił przedewszystkiem uwagę, że z wiel- Ciąg dalszy na stronie 2-ej.

Reprezentacyjne polowanie w Białowieży.

Premier pruski Goering lubi się fotografować i polować, co świadczy o jego zamilowaniu. Na fotografii widzimy Goeringa w towarzystwie ambasadora niemieckiego w Warszawie von Moltkego i polskich dygnitarzy. Myśliwym, bezpiecznie schowanym na strzelnicy, nagnano do odstrzału kilka dzików i rysów.

Zgoda i zastrzeżenia.

(Ciąg dalszy).

stawało się agitacyjnym szyldem, balamucącym masy dla takich czy innych prób partyjnych rozgrywek”.

A jak stawia kwestię Stronnictwo Narodowe? O niem powiada p. minister, że „znajduje się na krawędzi zejścia z płaszczyzny ideowej na manowce grupy dywersyjnej, omamionej złudą walki o władzę w państwie, a nie przebiegającej w środkach postępowania”.

Wylczywszy grzechy Stronnictwa Narodowego przeciw porządkowi publicznemu, usuwanie się jego od pracy pozytywnej i nastawianie wyłącznie na walkę z rządem i jego oszczerczą propagandą przy pomocy tajnych pism — p. minister powiedział:

„Zdrowy nacjonalizm, oparty na poczuciu dumy narodowej, wiary w postannictwo narodu, na rzetelnej pracy społecznej jest źródłem twórczym i siły narodowe pomnaża.

Nacjonalizm Stronnictwa Narodowego jest niezdrowy”.

Szkoda, że p. minister spraw wewnętrznych nie podkreślił przy tej okazji różnicy pomiędzy nacjonalizmem a patriotyzmem, który jest nieprzebraną krynicą twórczych sił narodu. Może tej różnicy podkreślić nie chciał, aby nie drażnić „państwoców”, którzy kochają tylko państwo z całym inwentarzem, a nie naród polski jako ostoję tego państwa.

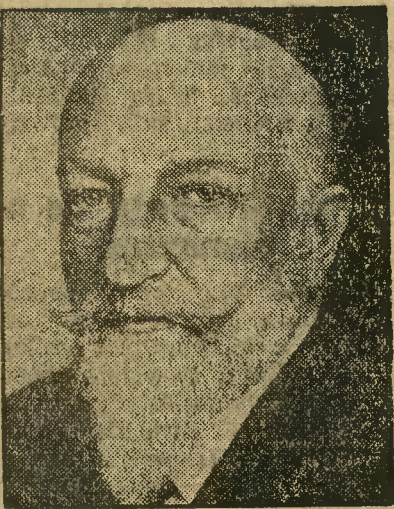
Potępiwszy Stronnictwo Narodowe p. minister Raczkiewicz zapowiedział „całą bezwzględność” w walce z niem. Nie wiemy, czy to ma być ostrzeżenie czyli też dalej sięgająca groźba. Gdyby to miała być groźba, czulibyśmy się zniewoleni przestrzec przed zbytnią pochopnością w jej wykonaniu. Tak jak p. minister i my potępiamy taktykę przywódców Stronnictwa Narodowego, bo uważamy, że nikomu nie wolno zakłócać ładu w państwie ani narażać ludzi na zatargi z władzami, które przeciw tego ładu pilnować muszą — ani też narażać ludzi na więzienie, kalectwo i częstokroć śmierć, jak to w wielu przypadkach się stało. Jednak od taktyki odróżnić musimy ideę, której nikt środkami policyjnymi nie stłumi.

Obawiamy się, że p. minister Raczkiewicz ma złych doradców, o czym świadczy dość wiarogodne pogłoski o pewnych zamierzeniach w jego resorcie. Niemieckie przysłowie powiada: „Allzu scharf macht schartig”, a po polsku możnaby powiedzieć: co za wiele to niezdrowo. Można ideę wpędzić w podziemia, ale zabić jej nie można. I pod popiołem tlić się może iskra, która buchne płomieniem, gdy się tego wartownik wcale nie spodziewa.

Zresztą środki policyjne zupełnie są zbyteczne po ostatniej reformie prawa karnego, która stanowi jeden z listków owego wieńca reform, którym skronie swoje uwieńczył smutnej pamięci premier Janusz Jędrzejewicz. Bezstronne sądy niech rozstrzygają o winie i karze, a policja niech spełnia właściwe jej obowiązki!

Tak będzie najlepiej.

Zawinił kłeskę Bułgarji.

BYŁY CAR FERDYNAND.

niemiecki książę Koburski z pochodzenia, który lekkomyślnie w 1914 roku wciągnął Bułgarię do sojuszu niemiecko-austriackiego i wojnę przegrał, skończył 26 lutego siedemdziesiąt i pięć lat — na wygnaniu.

Z obrad Sejmu nad budżetem.

(Ciąg dalszy).

kim pożytkiem dla zatrudnienia bezrobotnych, a bez szkody dla wpływów skarbowych byłoby ustalenie wysokości opłat patentowych nie w zależności od stanu zatrudnienia, ale od wysokości rocznego obrotu.

W dalszym ciągu referent domaga się zniesienia przymusu płatności uczniowi pobierającemu naukę w rzemiośle, co umożliwiłoby dodatkowe zatrudnienie w warsztatach ca 100 tys. osób.

W dalszym ciągu swego referatu pos. Sowiński zaznacza, że nie uważałby za zbrodnię, gdybyśmy upłynili choćby częściowo, zamrożone w Niemczech sumy na skutek niemieckich restrykcji dewizowych. Stać się to może przez sprowadzanie tanich samochodów niemieckich do Polski za ulgowym cłem, lub nawet bez cła. Byłyby to samochody określonego typu.

Rok 1935 był okresem postępu na drodze poprawy sytuacji gospodarczej.

Tak twierdzi minister Górecki.

Na posiedzeniu tem zabrał również głos minister przemysłu i handlu p. Górecki. Mowa jego była bardzo obszerna. Minister starał się omówić szczegółowo wszystkie najaktualniejsze zagadnienia. Bardzo wiele rzeczy już slyszeliśmy, gdyż minister niejednokrotnie wypowiadał się przy różnych sposobnościach na temat swego resortu. Ostatnio np. w sejmowej komisji budżetowej. Dlatego też ograniczymy się do streszczenia przemówienia ministra.

Minister Górecki na wstępie zanalizował międzynarodową sytuację gospodarczą chwili obecnej. Dość obszernie omówił on położenie w Niemczech i wykazywał, że polityka, opierająca się na inflacyjnym finansowaniu wielkich robót inwestycyjnych, celem dostarczenia pracy jak najszerszym warstwom bezrobotnych, wywołała dość szybki wzrost produkcji ogólnej. Równocześnie mówca wskazał i na tę okoliczność, że Niemcy mają obecnie duże trudności w bilansie handlowym.

Rok 1935 był, zdaniem ministra, okresem dalszych postępów na drodze poprawy, która choć jest powolna, ale ujawnia się systematycznie.

Przełknięta wskaźnika produkcji doszła już do 69%, t. j. prawie do poziomu

Przedstawiciel wielkiego przemysłu kpi z Boga i ludzi.

W dyskusji pierwszy zabrał głos prezes Lewjatan pos. Wierzbicki. Bawił on posłów dowcipami, to też na sali było bardzo wesoło.

Gdyby przemysł, powiada on, miał zapewniony najmniejszy, najgodziwszy zysk (wielka wesołość) to i minister by urosł i wszyscy by powiedzieli, że naprawdę w Polsce jest lepiej.

Zapowiedź rządu o wzmoczenie elektryfikacji kraju przyjmuje on z zadowoleniem, mówiąc: jeśli co do tego i referent i minister są zgodni, to realizacja jest murowana (wesołość). Uważa on ministra za zbyt wielkiego optymistę w ocenie wytrzymałości przemysłu polskiego, który daje coraz gorsze zyski.

Muszę Panom wyjawić tajemnicę. Przemysł zawsze był przywiązany do istniejących gabinetów dlatego, iż wiedział o tem, że każdy nowy gabinet będzie przeprowadzał obniżkę cen przemysłowych (wesołość).

Cóż to jest Lewjatan? Bardzo dawno Pan Bóg stworzył lewjatana i pochodzących od niego wielorybów (głos: rekinów). Nie, wieloryb to jest wesołość, kochane stworzenie. W piśmie świętem jest powiedziane — podkpiwa sobie mówca — że co niedzielę Pan Bóg bawił się z lewjataniem.

Tak przemawia poseł robotniczy, który przeszedł dzięki poparciu organizacji katolickich z przedmieścia Warszawy, z biednej Pragi.

Przemysł otrzymał odprawę.

Pos. Sikorski z Poznania odpowiadał p. Wierzbickiemu. Podkreślił on, że na organizmie naszego życia gospodarczego pasorzytują kartele.

o 30% wyższego, niż w roku 1932, czyli w roku największego napięcia kryzysu.

Następnie p. minister omawia bardzo drobiazgowo wszystkie dziedziny życia gospodarczego, m. in. akcję inwestycyjną. Przy tej sposobności stwierdza za hamowanie wzrostu bezrobocia w przemyśle. Minister raz jeszcze opowiada się za polityką obniżania cen i utrzymania tych karteli, które ujawniają zdrową działalność. Dość pochlebnie wyraża się o naszym bilansie handlowym i opowiada się za utrzymaniem jego aktywności wszelkimi środkami i największym wysiłkiem.

Minister jest przekonany, że zniżka cen niektórych artykułów dotarła już do konsumenta. Zapowiada on kontrolę władz w tych ośrodkach, gdzie mimo znanej obniżki ceny utrzymały się na dawnym poziomie.

Specjalny rozdział swego przemówienia minister poświęcił sprawom morskim i Gdyni. Następnie przeszedł do omówienia zagadnienia etatyizmu, o którym tak dużo się mówi obecnie i pisze.

Mówca podaje przyczyny i przykłady, dlaczego państwo było zmuszone rozwinać inicjatywę w kierunku stwarzania szeregu przedsiębiorstw państwowych. Powiada on jednak, iż zdaje sobie najzupełniej sprawę z tego, że w Polsce istnieje przerost etatyizmu. Podkreśla przytem konieczność utrzymywania przedsiębiorstw, związanych bezpośrednio z obroną państwa i zapowiada, że rząd uczyni wszystko dla zwalczania przerostów i zapewnienia prywatnej inicjatywy zdrowej i normalnej pracy.

Po przerwie obiadowej

wznowiono posiedzenie. Posłowie z miejsc zgłaszają szereg zapytań. Pos. Zubrzycki, nauczyciel z Opatowa zapytuje, czy wiadomem jest rządowi, że w konsekwencji zniżki cen przemysłowcy obniżają zarobki robotnicze, lub redukują zatrudnionych. Np. w zakładach ostrowieckich wydalono ostatnio 320 robotników.

Pos. Wagner zapytuje, czy rząd zamierza skłonić przemysł do dostosowania się do położenia gospodarczego całego kraju i czy tenże przemysł dostosowuje się do zamierzeń gospodarczych rządu.

W ten sam ton uderzył pos. Wojciechowski, mówiąc: nie bijemy, bynajmniej w przemyśle, ale potępiamy tych kierowników przemysłu, którzy stosując niesłychaną koncentrację, stworzyli przeszło 200 karteli. Wysuwa problem unarodowienia przemysłu (oklaski). Naród polski, który nie posiada własnego przemysłu (obecnie kapitały — red.) musi chcieć go posiadać i wierzy, że własnymi rękami go stworzy (oklaski).

Jesteśmy społeczeństwem niewolników gospodarczych.

Czy istotnie jesteśmy tak słabi ekonomicznie na odcinku przemysłowym, jak się pozornie wydaje? Z końcem r. 1935 posiadaliśmy oszczędności na sumę 2.926 milionów złotych, a więc o przeszło 1 miliard więcej niż udział obcego kapitału w naszych spółkach akcyjnych. Wkłady w kasach oszczędności wynosiły w r. 1933 — 1 miliard 77 milionów, a obcy kapitał wywiódł z Polski od r. 1928—33 przeszło 1 miliard 333 milionów. Oszczędności szarego człowieka gromadzone więc w ciągu długich lat były o 30% niższe od zysku obcego kapitału w ciągu 6 lat. Jesteśmy więc społeczeństwem niewolników gospodarczych (oklaski).

Gdyby obcy kapitał nie zabierał nadmiernych dochodów, musiałyby się u nas zjawiać siły organizacyjne, któreby przemysł dźwignęły. Trudności przemysłowienia Polski tkwią w dużym stopniu w uspieniu zdolności przemysłowo-organizacyjnych i w zaniku ambicji tworzenia własnych warsztatów.

Wież nie może istnieć bez miasta a miasto bez wsi.

Następnie zabrał głos pos. Marchlewski z Grudziądza, mówiąc: Problem, czy ma być nastawienie gospodarki państwowej na wieś, czy na miasto, nie może być jednostronnie rozstrzygnięty. Wieś nie może istnieć bez miasta, a miasto bez wsi. Naturalnym pomostem między przemysłem a rolnictwem jest handel. Przykładem dobrego stosunku między handlem a rolnictwem jest Polska Zachodnia. Tłumaczy się to braterstwem krwi. Praca unarodowienia handlu była prowadzona w zachodniej dzielnicy jeszcze na długo przed odyskaniem niepodległości. Zdawało się, że inne dzielnice pójdą za tym przykładem. Apeluje do całego rolnictwa polskiego, aby zainteresowało się zagadnieniem polskiego mieszczaństwa. Gdzie brak środków, należy unarodowić drogą spółdzielczości, a tam, gdzie nie ma innego rozwiązania

utorujcie drogę dla kupca z zachodniej Polski,

którego zawsze zachodnie dzielnice chętnie dostarczą. Niestety Polska za przepaścią szczytną misję mieszczańską, jaką nakreśliła Konstytucja 3 maja. Ten kopciuszek handel bierze jednak udział w podatkach bezpośrednich w 28 do 30 proc. wszystkich wpływów, gdy przemysł płaci tylko 18 proc., a dopiero potem idzie rolnictwo. Nasz aparat handlowy wskutek niewłaściwej polityki nie stoi na wysokości. Pragnąć należy, ażeby samorząd gospodarczy ściśle współpracował z wolnymi organizacjami. Tylko rozwój handlu wewnętrznego może rozwiązać zagadnienie handlu zagranicznego.

Kupiectwo prowincjonalne skarży się na centralizację zakupów przeważnie w stolicy. Na polu taryf kolejowych i pocztowych mamy jeszcze wiele ważnych postulatów. Szereg drobniejszych bolączek zawiera rezolucja organizacji kupieckich, doręczona ministrowi.

Że handel wewnętrzny nie znajduje właściwej oceny, o tem świadczy także to, że ministerstwo ma trzy departamenty przemysłowe, a tylko jeden handlowy, w których tylko jedna trzecia jest poświęcona sprawom handlu wewnętrznego.

W dziedzinie handlu zagranicznego należałoby usunąć dwutorowość i skoncentrować pracę techniczną w centralnej komisji przywzowej. Brak zorganizowanego kupiectwa dla eksportu. Trudno się zgodzić na to, żeby eksporter maszyn trudnił się importem kawy. Uznając znaczenie transakcji związanych, trzeba jednak rolę podzielić.

Witamy zapowiedź dalszej inwestycji w Gdyni.

Zaznacza się w tym porcie dość duży biurokratyzm. Obecna procedura załatwiania podań jest nie do zniesienia. Podobnie musi przechodzić 7 instancji i 3 miasta: Gdynię, Grudziądz i Warszawę. Sfery portowe domagają się wyposażenia miejscowych władz w większe kompetencje. Musimy specjalny nacisk położyć na zagadnienie tranzytu. Trzeba stworzyć pewnego rodzaju bankowość portową. Obowiązkiem Polaka jest posługiwać się wyłącznie banderą polską. Przy tej sposobności muszę zaznaczyć, że to, co mówił poseł Pacholczyk o stosunkach w Gdyni grzeszy wielką przesadą. Oczywiście w mieście, które rośnie, mogą się zdarzać niedociągnięcia.

Jeżeli chodzi o Gdańsk, to należy pamiętać, że ten port nie miał wcale aspiracji do połączeń dalekomorskich i powinien pozostać portem krótkofalowym. Taki podział ról między Gdynią a Gdańskiem powinien istnieć nadal bez sztucznych zarządzeń, jako to miało np. miejsce przy podziale kontyngentów, gdzie Gdańsk otrzymał 46 procent kontyngentu kawy, co sprawiło, że konsumpcja pomorska musi zaopatrywać się w kawę w Gdańsku. Należy uwzględnić fakt, że Gdynia stała się punktem centralnym wysokowartościowego importu kolonialnego. Mówca podnosi trudności zbytu produktów przemysłowych pomorskich na rynku gdańskim. Dyskusja trwała do późnej nocy.

Stary dokument, który warto przeczytać

Stosunki między finansjerą żydowską a bolszewizmem wyjaśniają dzisiejsze niebezpieczeństwo wojny.

Każdy, który bacznie śledzi wypadki polityczne w świecie, chyba już zrozumiał, że pokój w Europie wisí na cieniu chnej, jedwabnej nitce. Najgroźniejsze niebezpieczeństwo przedstawia dla pokoju polityka rządzonej przez żydów Rosji Sowieckiej. Za mało sobie zdajemy sprawę z tego, że Rosja Sowiecka już od dłuższego czasu wojuje z całym światem. Strajki bolszewickie, niepokoje, rozruchy i przewroty, które ostatnio zaskarżają się mnożą, są aż nadto wymowne. W miarę tego, jak rośnie wpływ polityczny Rosji, zbliża się Europa do nowej wojny światowej. Żydowszczyzna politycy w Rosji dąży do wojny, ażeby ułatwić z bolszewizowaniem świata i w morzu krwi zatopić rodzajcy się i rozwijający się w całym świecie antysemityzm. Tą rolę powierzyła Rosji Sowieckiej międzynarodowa finansjera żydowska.

Nie jest to pierwszy raz, że żydzi wyzyskują Rosję do swoich celów. Jest rzeczą wiadomą, że przewrót bolszewicki w Rosji finansowały banki żydowskie. Leon de Poncins wydał książkę „Les forces secrètes de la Révolution” („Tajne sily rewolucji”), w której podał dokument państwowy, sporządzony przez Komisarza Francji w Stanach Zjednoczonych na podstawie dowodów, dostarczonych przez agentów amerykańskiego wywiadu. Dokument ten brzmi w tłumaczeniu:

7 — 618 — 6
Np 912 — S. R. 2
II.

W lutym 1916 r. zauważono po raz pierwszy, że w Rosji przygotowuje się rewolucja. Stwierdzono, że nad rozkładem Rosji pracowały następujące instytucje bankowe i osoby:

1. Jakob Schiff, żyd,
2. Kuhn, Loeb i Co, bank żydowski, z dyrektorami: Jakob Schiff, żyd; Felix Warburg, żyd; Otton Kahn, żyd; Mortimer Schiff, żyd; Jerome H. Hanauer, żyd;
3. Gugenheim, żyd;
4. Max Breitung.

SZCZAWNICKA JOZEFINA
uśmierza kaszel. 1783

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że rewolucja rosyjska, która wybuchła rok po tem stwierdzeniu, zainicjowali i finansowali żydzi. W kwietniu 1917 r. oświadczył żydowski bankier Jakob Schiff publicznie, że korzystny przebieg rewolucji należy przypisać jego pomocy finansowej.

Wiosną 1917 r. Jakob Schiff zwrócił się do żyda Trockiego (właściwe nazwisko Bronstein) z propozycją, aby w Rosji wzniesił rewolucję komunistyczną. Podobne zlecenie otrzymał Trockiy od żyda Olafa Aschberga z „Nye Banken” w Sztokholmie i żyda Jivotowskiego, z którego córka się ożeniła. W ten sposób nawiązano łączność między żydowskimi milionerami a komuni-

styczną partją Rosji, którą to łączność wyzyskała niemiecka dyplomacja dla zadania Rosji śmiertelnego ciosu.

Komunistyczna rewolucja wybuchła w październiku 1917 r., a na czele rządów Rosji Sowieckiej stanęli nieomal wyłącznie żydzi. Jeden z nich, Litwinow-Finkelstein kieruje dziś polityką zagraniczną Rosji i zasłania hasłami pokojowymi destrukcyjną robotę III. międzynarodówki, która prze do wojny, ażeby na gruzach państw burżuazyjnych wnieść sztandar wszechświatowej rewolucji, któraby rządy nad światem oddała w ręce żydostwa.

Warto to sobie przypomnieć, ażeby zrozumieć dzisiejszy niepokój w całym

Z więzienia na fotel prezydencki.

Uwolniony z więzienia b. prezydent Katalonji Companys, zwołał posiedzenie b. członków rządu katalońskiego. Było to pierwsze posiedzenie wznowionego rządu autonomicznego Katalonji. Po naradzie Katalończycy z Comanysem na czele udali się do Premiera Azary do Madrytu — przedstawić się. Omawiano przy tem spotkaniu sprawę całkowitego przywrócenia statutu katalońskiego. Jak wiadomo, w następstwie ruchu rewolucyjnego w październiku 1934 korteży (sejm hiszpański) uchwaliły ustawę, zawieszającą moc obowiązującą statutu. Następnie jednak „generalidad” katalońska uzyskała prawo kontroli nad urzędami.

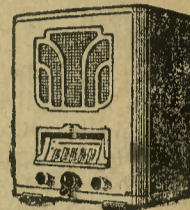
CHCESZ
KORZYSTNIE SPRZEDAĆ
twoj stary
radjopaparut?

przynies go do nas, a otrzymasz wzamian za dopłatą rozłożoną na dogodne raty miesięczne słynną

**SUPERHETERODYNĘ
PHILIPS 525^A**

o 7 obwodach
strojonych z
urządzeniem
przeciwnakoko-
wem i regula-
cją barwy tonu.

B-cia Borkowsey, Bydgoszcz, Gdańska 28 a, J. Dziembowski, Bydgoszcz, Dworcowa 3, B. Jączkowski, Bydgoszcz, Gdańska 16/17, A. Marciniak i Ska, Bydgoszcz, Długa 6, P. Michalski, Bydgoszcz, Gdańska 39, R. B. Reiman, Bydgoszcz, Dworcowa 25, Inżynier Br. Ziętak, Bydgoszcz, Dworcowa 11, Grim i Kamiński, Gdynia, Starowiejska 47, Gdynskie Towarzystwo Elektryczne, Gdynia, Starowiejska 16, Wisła Sp. z o. o., Gdynia, Starowiejska nr. 16, Miejskie Zakłady Elektryczne, Gdynia, Mościckich 41a, Sport-Promień Gdynia, 10 lutego 7, T. Wiczłowski, Gdynia, Świętojańska 59, B. Wojewski, Gdynia, Starowiejska 26, W. Kucharski Grudziądz, Stara 17/19, J. Maciejewski, Grudziądz, Mickiewicza 4, H. Maeser, Kartuzy, Parkowa 3, B-cia Armańscy, Kościerzyna, Gdańska 5, A. Hinz, Mroczka, 5-go stycznia 2, Gródek, S. A. Puck, C. Nagórski, Starogard, Rynek 9, K. Schulz, Starogard, Rynek 8, J. Włodarski, Tczew, M. Piłsudskiego 20, J. Wojdyło, Tczew, Kościuszki 1, Radjo i Swiatlo, Tczew, Dworcowa, K. Lewandowski, Toruń, Szeroka 2, E. Siwiec Toruń, Żeglarska 31, E. Schwengrub, Toruń, Łazienna 17, B. Wojewski, Wejherowo, Sobieskiego 2. (8373)

świecie, zwiastujący zbliżającą się wojnę wszechświatową.

W Polsce komunizm stara się wyzyskać nędzę bezrobotnych, aby podkopać spokój publiczny. I znów, ile razy nakryje się jakas jacejke, stwierdza się,

ciąg dalszy na stronie 7-ej.

10)

(Ciąg dalszy).

Bankier zawał się znów. Przetarł czoło płaszczyną dłoni i ruch ten wcale nie wyglądał na udany. Ostro obserwujący detektyw-psycholog zauważył też systematyczne drżenie kolan. Lecz czemu — u licha! — on sam Bernard Żbik, był niespokojny coraz bardziej. Czytał kiedyś i słyszał o specjalnym fluidzie, o wpływie jaki wywierają na ludzi zdrowych, osobniki umysłowo patologiczne. Czyżby jednak... Coś było w powietrzu takiego...

Erazm Stokowski otworzył oczy, jakby zbudzony z głębokiego snu. Już. Downar zapalił nowego papierosa i milczał.

— Dongola jest miejscowością na granicy pustyni libijskiej i nubijskiej w Egipcie angielskim. Byłem w tej miejscowości...

Tu głos finansisty urwał się. Ku swemu bezgranicznemu zdumieniu inspektor zauważył na jego twarzy prawdziwą łzę. Ona to powstrzymała detektywa przed ostrym zareagowaniem, nie miał zamiaru wysłuchać jeszcze na dobitkę wykładu geograficznego o Egipcie. W następnej chwili rysy bankiera stężyły i głos znów stał się normalny, ale jakby zacięty, dziki. Ber-

nard Żbik zrozumiał to później. Teraz nie pozostało nic innego jak czekać. Na co...

— Przeżyłem w Dongoli najstraszniejsze godziny w mem życiu. Było to w czerwcu, rok i cztery miesiące temu. Byłem wtedy urzędnikiem kontraktowym angielskiego towarzystwa kartograficznego. Ekspedycja pod moim dowództwem wyruszyła na pustynię dla dokonania pomiarów.

— Pan jest topografem — zdziwił się Żbik. — Myślałem, że pan jest bankierem i przemysłowcem.

— Bankierem jestem od roku. Przedtem byłem geografem-technikiem.

— I przed rokiem był pan zwykłym urzędnikiem kontraktowym ekspedycji geograficznej. I nie więcej? Tylko?

Bernard Żbik wytrzymał ostre jak igła spojrzenie, mówiące wyraźnie: co panu do tego — ale nie zraził się.

— To pytanie jest zbyteczne, panie inspektorze.

— Lecz ja nie jestem głupcem, panie dyrektorze. Jestem nawet inteligentny.

— Była wtedy noc — ciągnął Stokowski bezpośrednio i ten szczegół prześcisła był dla inspektora najbardziej wartościowym z dotychczas zaobserwowanych. — Nie zdążyliśmy do obozu eks-

pedycji. Ja i mój towarzysz. Gwałtowny samum piaszczysty — tak zwany suchy — zaskoczył nas u stóp niskiego wzgórza. Jedynym sposobem ratunku w takim wypadku jest położenie się pod brzuchem konia i czekanie na zmiłowanie boże. Zmusiliśmy zwierzęta do położenia się, spętałimy im nogi, zabezpieczyliśmy aparaty pomiarowe i pozostało tylko czekać.

— Kim był towarzysz, o którym pan wspominał.

— Był moim sekretarzem.

— Jego nazwisko?

— Charles Barney.

— Proszę, niech pan kontynuuje swoje opowiadanie.

— O godzinie drugiej po północy nastąpiła przerwa w burzy. Wydobyłem się z piasku i stwierdziłem, że mój koń berberski jest martwy. Nie widziałem też wokoło Barney'a. Zdała dochodził głuchy poświt wirującego wichru, to zbliżał się następujący atak burzy piaszczystej, o wiele groźniejszy od pierwszego. Myślałem tylko o sobie. Zacząłem grzebać lufą rewolweru w piasku, gdyż nie chciałem zostawić cennych aparatów pomiarowych. Nagie natrafiłem ostrzem na coś twardego. Była to płyta z lanego żelaza z umocowanym pośrodku pierścieniem. Udało mi się podnieść ją i znalazłem wąskie schody do szybu, prowadzącego wgłąb ziemi.

Przemysłowiec przerwał dla zacerpnienia tchu. Zmierzył bystre i zupełnie inteligentnym spojrzeniem w twarz inspektora, lecz ta pozostała nieruchoma i obojętna.

— Zaświeciłem latarkę, której piasek

nie zniszczył i stwierdziłem, że znajduję się w górnym szybie ogromnej piramidy podziemnej, czy też zasypanej — tego nie wiem do dziś. Nademną rozhucała się burza, słyszałem ją poprzez żelazną płytę. Na tej to płycie od strony wewnętrznej zauważyłem czerwoną płaskorzeźbę, wyobrażającą boga egipskiego Ozyrysa. Byłem w grobowcu.

Po wypowiedzeniu ostatniego słowa twarz opowiadającego zbladła jeszcze bardziej. Bernard Żbik nie zareagował jednak zewnętrznie.

— Skąd pan wiedział, że to jest grobowiec — poddał wreszcie — gdy bankier milczał przez dłuższą chwilę.

— Znam bardzo dobrze historję powszechną — to należy do wiedzy geograficznej. Poznałem emblematy egipskie. Zresztą, nie było trudno przekonać się. Zeszłem po wąskich i niemal półkolistych schodach niżej i tu dostrzegłem światło.

— Światło?! — zdumiał się inspektor. — Jakże to możliwe. W zamkniętym grobowcu?... — Jednocześnie zastanowił się poco Stokowski opowiadał mu tę dziwną i nieprawdopodobną historję. Jaki ona miała związek z niebezpieczeństwem, które groziło bankierowi... lub które on sobie uroił.

— Paliło się światło — powtórzył finansista jak echo. — Mały kaganek oliwny, czy w innym płynie. Nad tą lampką stał na postumencie ogromny posąg Ozyrysa — boga zemsty. Zemsty... — powtórzył i zadrżał już zupełnie wyraźnie, a Bernard Żbik rozumiał coraz więcej i coraz mniej.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Tragedia podróżnika

w drodze do kolebki kultury ludzkiej.

Z Ameryki Południowej nadeszła wiadomość, że w lasach brazylijskich robotnicy zajęci przy zakładaniu linii telegraficznej, znaleźli zwłoki białego mężczyzny w pobliżu wsi Indian szczenio Shawante, będące według wszelkiego prawdopodobieństwa **śmiertelnymi szczątkami znanego podróżnika angielskiego, pułkownika Fawsetta.**

Jeżeli wiadomość ta znajdzie potwierdzenie, oznaczać to będzie koniec tragedji, która od 10 lat zaprzęta żywo opinię świata.

Pułkownik Fawsett w pierwszych latach powojennych obrał sobie za cel swego życia odszukanie kolebki kultury ludzkiej, której pierwsze ślady, zdaniem jego, znajdować się powinny w niezbadanych pralaszach Matto Grosso między Brazyliją a Boliwią, lecz niestety, pociągając hipotezę, która już oddawna zajmowała umysły licznych uczonych, pragnął on udowodnić za pomocą ekspedycji do tych niedostępnych i groźną budzących terytorjów.

Szukał białych Indian.

Pierwszy impuls do tego planu dały mu prawdopodobnie znalezione w archiwum państwowym w Rio de Janeiro pożółkłe dokumenty, według których w głębi pralasz Matto Grosso istnieją jeszcze **ruiny metropolii białych Indian**, pierwotnych mieszkańców tych ziem.

Po dwóch niedostatecznie wyposażonych ekspedycjach Fawsett w roku 1924-ym zdecydował się podjąć trzecią doskonale przygotowaną wyprawę, tym razem już przy współdziałaniu szeregu angielskich instytucji i towarzyszt naukowych oraz rządu brazylijskiego. Czołgiem, zaopatrzoną w aparat radiodawczy i karabiny maszynowe, wyruszył on w towarzystwie swego syna i pewnego młodego inżyniera w pralasy i dotarł do okolic, zamieszkałych przez szczep Indian, którzy dotąd nie widzieli białego człowieka. Przez długi czas nadchodziło co tydzień sprawozdania iskrowe do Towarzystwa geograficznego w Londynie. Od roku 1925 jednakże wszelkie wieści o podróżnikach zamilkły.

Telepatyczne wieści od pułkownika.

Dopiero w trzy lata później wyprawa angielska napotkała na szczep Indian, u którego pułkownik przez pewien czas w roku 1924-ym przebywał. — Indianie ci opowiadali, że podróżnik wpadł w ręce wrogo usposobionego szczepu i znajduje się w niewoli. Wyślana na poszukiwanie trzech podróż-

ników ekspedycja angielska wróciła po długim czasie do Londynu z smutną wiadomością, że pułkownik Fawsett i jego towarzysze **zaginieli bez śladu** i że prawdopodobnie już nie żyje.

Tem większą wzbudziła sensację wiadomość, jakoby żyjąca w Londynie żona pułkownika otrzymała z lasów Matto Grosso wiadomość od męża i syna. Potrafiła ona określić dokładnie miejsce, gdzie jej mąż chwilowo się znajdował. W następnych tygodniach na-

deszły dalsze wiadomości telepatyczne od pułkownika Fawsetta z lasów brazylijskich. — Przyjaciele pułkownika zorganizowali wreszcie na własny koszt wyprawę, która za pomocą dwóch samolotów usiłowała odnaleźć zaginionych, lecz i ta ostatnia próba nie miała powodzenia.

Obecnie jak się zdaje, odnalezione zostały zwłoki tragicznie zmarłego podróżnika, który **znalazł śmierć w drodze do kolebki kultury ludzkiej.**

Mgła w Budapeszcie.

Zdawało się uczonym, że tylko Londyn ma „przywilej” na mgłę, a tymczasem w stolicy Węgier — Budapeszcie panują od kilku dni takie mgławice, jakich najstarsi mieszkańcy nie pamiętają.

Spacer po żarzących węglach.

Fakir o ogniotrwałych podszwach.

Przy uniwersytecie londyńskim istnieje osobny Instytut badania niezwykłych zjawisk psychicznych, którego kierownikiem jest prof. Harry Price. W jego laboratorium zbadano dotąd i zdemaskowano kilkadziesiąt medjów, które rzekomo posiadać miały własności okultystyczne.

Kontrola medjów odbywa się niezmierznie ściśle przy pomocy całego arsenału środków naukowych, przez komisję, składającą się z wybitnych uczonych wszystkich fakultetów. Tylko dwa medja zdały egzamin ze swych własności przed tą komisją: medjum austrjackie Rudi Schneider i Angielka Osborne-Leonard. Ostatnie eksperymenty z Schneiderem, przeprowadzone rok temu, dały już tylko wyniki ujemne. Osborne-Leonard natomiast zachowała swą sławę aż do końca.

Ostatnio prof. Price poddał szczegółowym badaniom joga indyjskiego Kuda Bux, który zasłynął w Europie dla swych „ócz roentgenowskich”. Poza tem fakir popisywał się przed komisją spacerem po żarzących węglach. W ogrodzie pewnej willi podmiejskiej wykopano koryto ośm metrów długie, 1 m szerokie i na 20 cm głębokie, które wypełniono 7 tonami kłoców dębowych. Kiedy nasycone oliwą drzewo rozpalono się, przykryto ogień warstwą węgli drzewnych, które w kilka minut rozpalily się do białości.

Komisja lekarska tymczasem zbadała starannie fakira, temperatura podszew u niego była normalna, skóra była wyjątkowo sucha. Kuda Bux w długiej czarnej szacie i w białym krawacie odmówił krótką modlitwę, poczem czterema długimi krokami przemierzył koryto ogniste, pozostając na ogniu 2,2 sekundy. Stopy jego nie wykazywały najmniejszych śladów spalania. Powtórzył on następnie eksperyment z tym samym wynikiem.

Obecni fizycy stwierdzili, że temperatura górnej warstwy węgla wynosiła 430 stopni C. Temperatura wewnętrzna ogniska zaś 1.400 stopni C. Dwaj Eu-

ropejczycy, którzy usiłowali wykonać tę sztukę, po dwóch krokach zeszkocili z ogniska poparzeni.

Lekarze tłumaczą zjawisko to w ten sposób, że Kuda Bux potrafi kontrolować czynność gruczołów potnych u stóp, dzięki czemu skóra podczas zaledwie pół sekundy trwającego zetknięcia się z ogniem staje się nieczuła.

Samoloty jako siewcy lasów.

Na wyspie Hawaj zostały wielkie obszary lasów, położone na wysokich wzgórzach, pomiędzy wulkanami zniszczone przez pożar. Ponieważ ogołocenie gór z drzewostanu było ze względów klimatycznych niepożądane, a z drugiej strony dostęp do terenów, mających zostać zalesionymi był bardzo trudny, przeto postanowiono powierzyć samolotom pracę obsiania tych terenów. Samoloty rozrzuciły ogromne ilości nasion. Obecnie można było stwierdzić, że praca samolotów okazała się bardzo skuteczną.

„Czy pan mnie nie poznaje?”

Ujęcie wyrafinowanej oszustki.

Czersk, (pd) Na bruku czerskim pojawiła się nieznaną dotąd kobietą, która okazała się wyrafinowaną oszustką, poszukiwaną przez władze policyjne. Przytrzymała na policji w Czersku nie chce podać nazwiska oraz bliższych danych, których policja nie jest w stanie narazie ustalić dla braku jakichkolwiek dowodów tożsamości oszustki.

W piątek ub. tygodnia zjawiła się oszustka w biurze notariusza p. S., któremu przedstawiła się jako dobra znajoma. „Czy pan mnie nie poznaje?” zagadnęła odrazu notariusza, który rzeczywiście przez chwilę starał się przypomnieć, czy istotnie z osobą tą zawarł gdziekolwiek znajomość. Nieznajoma oczywiście przypominała notariuszowi te i owe okoliczności, w których zapoznała się z nim, notariusz jednakże niczego sobie nie przypominał. Wówczas oszustka powiedziała, iż nazywa się Klejnowna i pracuje u pewnego adwokata w Kościerzynie. Przez Czersk przejeżdża samochodem, który uległ wypadkowi i znajduje się w reperacji. Potrzeba jej na zapłacenie naprawy

Starosta Wysoko-Mazowiecki a pisma katolickie.

Łomża. (KAP). W grudniu ub. r. Starosta Wysoko-Mazowiecki, który już kilkakrotnie nakładał „kary administracyjne” na księży tego powiatu, obwiniał ks. Chmielewskiego, wikariusza w Tykocinie, o kolportaż pism bez zezwolenia władzy administracji ogólnej i wezwał „P. Ks. Chmielewskiego” na

rozprawę dnia 6 grudnia 1935 r. do starostwa.

Ks. Chmielewski, przesłał starostwu sprzeciw, wykazując, że kolportażem się nie trudni, lecz pośredniczy tylko parafjanom w zamawianiu pism religijnych, które parafjanie sami sobie odbierają.

W rezultacie Ks. Chmielewski otrzymał od Starosty zawiadomienie, że na podstawie ustawy o amnestji umorzył postępowanie „skierowane przeciwko Panu w sprawie o kolportaż pism bez zezwolenia władzy administracji ogólnej”. Oznacza to, że gdyby nie było amnestji, Ks. Chmielewski miałby sprawę karną w dopomaganiu parafjanom w zamawianiu i otrzymywaniu pism katolickich. Uważamy, iż należałoby wreszcie zaniechać podobnego drażnienia obywateli.

Kilka słów o krajowej wytwórczości płyt gramofonowych.

Jeszcze kilka lat temu pojęcie dobrej płyty gramofonowej było ściśle związane z płytami pochodzenia zagranicznego. Istniały wprowadzić i u nas wytwórnie płyt, ale poziom ich produkcji w żadnej mierze nie mógł zaspokoić odbiorców. Przyzwyczajonych do znakomitych płyt zagranicznych. Ostatnie lata przyniosły zdecydowany pomysłny zwrot w rozwoju naszego przemysłu fonograficznego.

W roku 1931 bowiem powstała w Warszawie nowa fabryka płyt gramofonowych, która produkuje płyty, nie ustępujące pod żadnym względem fabrykatom zagranicznym. Wytwórnia ta pracuje przy zastosowaniu najnowszych zdobyczy techniki elektroakustycznej, korzystając z Patentów światowych marek płytowych ODEON, COLUMBIA i HIS MASTER'S VOICE.

Co najciekawsze, że stosunkowo młoda placówka ta potrafiła w krótkim czasie stworzyć pokazny repertuar polskiej twórczości muzycznej. Jednocześnie, na zasadzie wzajemnej wymiany, uzyskała ona dostęp do najcenniejszych nagrań zagranicznych, które „odbijane” w kraju, zatrudniają liczących naszych robotników. Jak więc widzimy, polski przemysł fonograficzny stanowi dzisiaj wybitnie dodatnią pozycję naszej rodzimej wytwórczości i w rozwoju swym szybko posuwa się naprzód. Można śmiało potwierdzić, że płyty ODEON, wytwarzane przez wymienioną wyżej fabrykę, są szczytem sztuki i techniki.

W KINIE.

— Bardzo przepraszam, czy nie zechciałyby pani zdjąć uprzejmie swego kapelusza. Zapłaciłem mianowicie za swoje miejsce dwa złote.

— Tak? A ja zapłaciłam 20 złotych za mój kapelus! —

Przygoda p. wojewody Kirtiklisa.

Samochód, którym jechał z Kartuz do Kościerzyny wojewoda pomorski p. Kirtiklis, ugrzązł w śniegu pod Kaliskami (już na terenie powiatu kościerskiego). Zasypany na szosie był tak wielkie, że samochód nie mógł przez nie przejechać o własnych siłach. Do samochodu zaprzężono dwie pary koni, które zaciągnęły samochód do Kościerzyny.

Żałoba w „Gazecie Nadnoteckiej”.

Chodzież. (fw) Po dłuższej chorobie zmarła właścicielka drukarni i wydawnictwa „Gazety Nadnoteckiej”, znana filantropka śp. Maria Spektorkówna. W tygodniu później zmarła jej matka śp. Felicya Spektorkowa. Nieoczekiwany zgon matki, która poszła za swą ukochaną córką, wywołał w społeczeństwie chodziejskiem szczere współczucie. W pogrzebie wzięły udział tłumy publiczności.

Sprawcy postrzelenia gen. Rachmistruka ujęci.

Świecie n. W. (t) Przed kilkunastu dniami pisaliśmy o włamaniu się do obory posiadłości ziemskiej p. generała w st. spocz. Rachmistruka w Lipinkach pod Laskowicami, jakichś osobników celem dokonania kradzieży. P. generał został przez złodziei postrzelony w ramię.

W toku dochodzeń, jakie w tej sprawie niezwłocznie zostały wdrożone, na podstawie zebranego materiału dowodowego nastąpiło aresztowanie dwóch braci Jurczyków, zamieszkałych w Jaszczu i Żurze (pow. świecki), których osadzono w areszcie śledczym w Świeciu. Dalsze dochodzenia trwają.

Jak Więcbork żegna żydów.

Mieszkańcy miasta Więcborka żegnali na stacji kolejowej żyda Szaję Bułkę i jego rodzinę, wyjeżdżających do Palestyny. Narodowcy zrobili żydom niespodziankę. Na dworcu zawiła się orkiestra straży pożarnej w mundurach, która z chwilą, gdy się zjawił żyd Bułka na stacji, asystowała mu koncertem aż do chwili odjazdu pociągu, grając żydowski różny marsze i „Rebekę”.

Zakopane nie ma kanalizacji, ale ma luksusową górską kolejkę...

W lokalu Polskiego Tow. Krajoznawczego w Warszawie, z inicjatywy sekcji ochrony górskiej przyrody Tow. Tatrzańskiego, Ligi Ochrony Przyrody i Tow. Krajoznawczego odbyło się pod przewodnictwem prof. Hryniewieckiego, zebranie poświęcone ochronie przyrody tatrzańskiej i związanej z tem budowy kolejki na Kasprowy Wierch. Zebranie zajął prezes sekcji płk. Kornilowicz, stwierdzając jednogłośnie opinię publiczną, która wypowiedziała się przeciwko uruchomieniu kolejki. Budując kolejkę nie liczone są z hierarchją potrzeb inwestycyjnych. Zamiast rozpocząć od skanalizowania Zakopanego — rozpoczęto od inwestycji luksusowej.

Z kolei przemawiał prezes Ligi Ochrony Przyrody prof. Hryniewiecki. „Od kilkunastu lat — mówił prof. Hryniewiecki — Państwowa Rada Ochrony Przyrody — istniejąca przy Ministerstwie W. R. i O. P. — opinowała we wszystkich sprawach związanych z ochroną przyrody. Niestety, w sprawie budowy kolejki na Kasprowy Wierch — nie zapytano się Rady Państwowej o jej zdanie i członkowie jej wraz z przewodniczącym prof. Szaferem, podali się do dymisji”.

Na zakończenie zebrania przemówienie wygłosił prezes Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego prof. Walery Goetel. „Wszystkie niemal kolejki górskie — mówił prof. Goetel — przynoszą de-flekt. W Austrii noszą się nawet z zamiarem zlikwidowania kilku kolejek. Zauważono przytem ciekawe zjawisko, że młodzież zaczyna korzystać z kolejek

coraz mniej, woli bowiem wycieczki na nartach.

Tow. budowy kolejki na Kasprowy Wierch — nie zadowolając się już własnym terenem, chce zająć na Kasprowym 20 tys. metrów kwadratowych, t. j. przestrzeń daleko większą niż potrzebna jest do budowy stacji kolejki. Ponieważ teren ten zajęty zostanie prawdopodobnie pod budowę restauracji i dancingu — Tow. Tatrzańskie, jako właściciel Kasprowego Wierchu wnosi do władz wojewódzkich sprzeciw. Jeśli sprzeciw nie będzie w pierwszej instancji uwzględniony — mówił prof. Goetel — będziemy dochodzić naszych praw w następnych instancjach aż do Najwyższego Trybunału Administracyjnego włącznie”.

Wielkie uznanie rabina dla mowy premiera Kościalskiego.

Z wielkim uznaniem dla ostatniej mowy premjera Kościalskiego wystąpił rabin Thon. Pisze on:

„Żaden premier nie mówił dotąd z taką prostotą i otwartością o tym przedmiocie.

P. Kościalski jest bodaj pierwszym premierem w Polsce, który mówił o antysemityzmie bez zastaniających określeń, tylko wprost nazywając chorobę po imieniu. A także nie przypomniał sobie, ażeby jakiś poprzednik p. Kościalskiego tak stanowczo, jasno i po męsku obiecał zwalczanie antysemityzmu, jak to uczynił p. premier. Pod-

Mamusiu, pomóż mi w nauce!

Najpiękniejszy obowiązek matki — to wychowanie dziecka. Ale jednocześnie musi się troszczyć, o gospodarstwo domowe i bieliznę, która zawsze powinna być czysta. Jakże łatwo jest pogodzić jedno z drugim, jeżeli do prania używa się Radionu, który jest taki łatwy w użyciu: wystarczy rozpuścić go w zimnej wodzie, 15 minut gotować bieliznę, płukać najpierw w gorącej, potem w zimnej wodzie i bielizna będzie śnieżnobiała.

wyrób firmy
Schicht-Lever
S. A.

RADION

pierze
wszystko

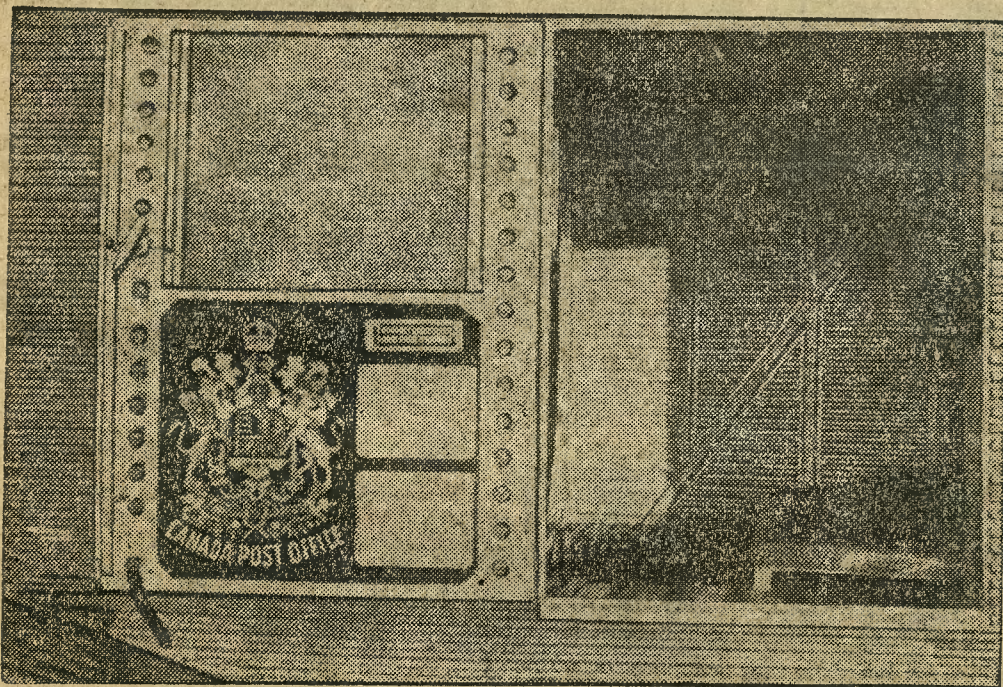
3370

noszą tę okoliczność nie tyle dlatego, że się tak radują z tego przyrzeczenia i obiecują sobie po niem złamanie antysemityzmu. Nie — nie mam w sobie takiego nadmiaru optymizmu. Podnoszą to tylko dlatego, bo takie proste i odważne podejście do tego przedmiotu świadczy istotnie o wysokim poziomie etycznej odpowiedzialności szefa rządu wobec państwa i własnego sumienia.

Chciałoby się klaskać nawet w czytaniu. Chciałoby się wyrazić życzenie, ażeby p. Kościalskiemu danem było rządzić jak najdłużej! Mężów o takich zasadach Polska istotnie potrzebuje”.

Słowem, żydzi klaskają nawet przy czytaniu w nadziei, że premier Kościalski zdusi antysemityzm.

Latająca poczta.

W bezkresnych lasach kanadyjskich osadnicy rzadko kiedy mają okazję posługiwać się pocztą. Dla ich wygody poczta kanadyjska urządza w samolotach

Czyżby naprawdę sprzeniewierzenia w Wejherowie?

Z Wejherowa donosi nasz korespondent: Krażące od dłuższego czasu po mieście pogłoski, jakoby w Zarządzie Miejskim zostały przeprowadzone operacje stojące w sprzeczności z kodeksem karnym, potwierdza fakt, że Starostwo Morskie otrzymało doniesienie skierowane przez niektórych obywateli przeciw burmistrzowi p. Bolduanowi i b. arcyksięciu Zarządu Miejskiego w Wejherowie p. Katarzyńskiemu.

Doniesienie zarzuca p. burmistrzowi „samowolne i nieprawne prowadzenie gospodarki miejskiej”.

M. in. postawiono następujące zarzuty:

1. Sprzedaż radnemu p. Baldowskiemu węgla z Funduszu Bezrobocia, który to węgiel winien być wydany bezrobotnym...
2. Naprawa prywatnych materacy p. burmistrza na koszt zarządu miejskiego.
3. Zatrudnianie przez p. burmistrza niektórych pracowników Zarządu Miejskiego podczas godzin służbowych dla celów prywatnych.
4. Pobieranie przez p. Katarzyńskiego łapówek z firmy P. i Sp.
5. Sprzedaż świni z przytulku miejskiego przez p. Katarzyńskiego i nie odstąpienie otrzymanej kwoty do kasy miejskiej.

6. Niedokładności w sprzedaży drewna z lasu miejskiego i t. p.

Odpis powyższego doniesienia został wysłany bez ominięcia urzędu wojewódzkiego, wprost do Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, gdyż jak zaznaczono w doniesieniu, „burmistrz p. Bolduan kryje się zawsze Panem Wojewodą”.

Tutejsze społeczeństwo żywo omawia powyższe wypadki, gdyż burmistrz p. Bolduan przy objęciu swego stanowiska — w roku 1933 — ogłaszał „urbi et orbi”, że uwdroży dotychczasową gospodarkę miejską (sanacją). Ponieważ Rada Miejska milczy, opinia publiczna żąda od właściwych czynników wyświeślenia całej sprawy i pociągnięcia winnych wzgl. oszczerców do odpowiedzialności.

Każdy 12-ty Bydgoszczanin
nic nie zarabia.

Otwórz serce na niedolę bliźnich.

Ofiary dla bezrobotnych prosimy składać w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Bydgoszczy wzgl. redakcji „Dziennika Bydgoskiego”.

LISTY Z TATR. (III).

Patrzę na świat z góry...

Polana Chochołowska, w lutym. Przeważnie, kiedy się mówi: — Tatrzy, ma się na myśli: — Zakopane. A tak jest właśnie źle. Bardzo źle nawet.

Bo Zakopane jest po prostu obrzydliwe. Na pobyt w tej niby „zimowej stolicy Polski” powinno się skazywać tych, którzy na Świętym Krzyżu albo w Koronowie źle się sprawują. Zakopane jest bardzo brzydkie, bardzo brudne i przerażająco — żydowskie.

Żyd na żydzie siedzi i żydem pogania. Najbardziej aroganckie, najbezczelniejsze — bo najzamożniejsze żydostwo z całej Polski urządza sobie systematyczny zjazd gwałdzistów do Zakopanego. Krupówki są prawie przesłonięte drażniącą wonią cebuli. Górale też już na to trochę kręcą nosem, ale właściwie to im wszystko jedno. Byle zarobić, a od kogo — to mniejsza.

Na Polanie Chochołowskiej — i owszem — żydzi się też pokazują. Przyjeżdżają w południe sankami z Zakopanego. Wyglądają fantastycznie sportowo — nawet w wiatrówkach mają ramiona wywątowane. Narty czasem wiozą na sankach, ale na każdym zakręcie pytają się przestraszeni, czy to ich czasem nie pociągnie w jakąś otchłań dwumetrowej głębokości. Żydówki, które się ważą na takie bohaterkę wyprawę,

malują się jak najdziksze szczepy indyjskie, kiedy wstępują na ścieżki wojenne. Nawet słońce, na widok takiej „róży Saronu” chowa się czempredzej za grań Trzydniwiańskiego.

Wojóle jednak żydzi na Chochołowskiej czują się raczej bardzo źle. O ile w Zakopanem są pierwsi, o tyle tu — przedko wzbijają się swego przysłowiowego tupełu. Sama atmosfera Schroniska działa onieśmielająco na ten z reguły bardzo wrzaskliwy i jeszcze bardziej pewny siebie naród. To też rzadko się zdarza, żeby jakiś żyd pozostawał na Chochołowskiej dłużej jak pół godziny. Wypije herbatę, wyciągnie z kieszeni jajka na twardo, a przedewszystkiem napisze pocztówki, na których się pochwali swoim bohaterstwem:

„Ze szczytów Tatr pozdrawia was nad wyraz namiętnie — Moniek i Bogumiła”.

A potem jeszcze wpiszą się do księgi Schroniska i uciekają zdumieni własną odwagą na dancino do Zakopanego. Dodać tu się godzi, że z pośród zakopiańskich dancingów jeden Trzaska zdołał się wyzbyć żydowskiego nalotu. W innych lokalach, przeznaczonych na masowe uprawianie taternictwa jazzybandowego, nie-żyd jest bardzo rzadkim i wyjątkowym wprost rodzynkiem w tem nieco cuchnącem cieście.

Tyle o żydach. Problem żydowski właśnie w górach występuje w całej jaskrawości, a to, co się tu dzieje, usprawiedliwia najzacieklejszych nawet rasistów.

Pozatem jednak, o ile samo Zakopane jest paskudne, to Tatrzy są — co tu dużo mówić — cudne. Żeby to jednak w pełni ocenić — trzeba oderwać się całkowicie od Krupówek, a zapakować się na parę tygodni do takiego zakątka, górami niby deskami zabitego, jak nasza Polana Chochołowska.

Niech ktoś nie myśli przypadkiem, że tu jest nudno. Swoista monotonia też ma swój urok. Wprawdzie ktoś powiedział, że poza górami, drzewami i śniegiem nic tu nie widać, ale to właśnie jest bardzo dużo. Z tych skromnych zdawałoby się elementów przyroda wyczarowuje cuda. Niema dwóch fragmentów podobnych do siebie. Bogactwo form jest ogromne, bardziej jednak musi imponować nieprawdopodobne bogactwo barw. Zależnie od oświetlenia wszystko się zmienia. Każdy odcinek pejzażu przykuwa oczy, a już artysta to wogóle oderwać się nie może od tego, co się na każdym kroku przed nim rozciąga. I jakże się tu dziwić, że znany malarz i okulista bydgoski dr. Stefan Sznaj raz wraz zaczął narty w śnieg, siadał na kamieniu czy na pieńku, wyciągnął niby kangur farby i blok z wiatrowki, a potem malował. Malował nieraz tak długo, że ekspedycja ratunkowa trzeba było posyłać.

To zrobić malarz, a wszyscy inni, którym malować nie jest danem, — albo fotogra-

fują, albo po prostu wchłaniają w siebie niezapomniane widoki.

Widoki — to nie jest rzecz, którąby można opisać.

Od czasu do czasu patrzę na świat z góry. I to nie ze względu na jakąś brzydką megalomanję, ale dlatego, że wzięłam na górę. Narty są bowiem nietylko po to, żeby robić „kropki” na „oślej łące”, ale i przede wszystkim po to, żeby przy ich pomocy dojść tam, gdzieby się inaczej nie doszło.

Więc chodzimy po szczytach. Zbieramy już nietylko mniej lub więcej przykre „kropki”, ale również punkty na „odznakę górską Polskiego Związku Narciarskiego”. Ale i ta odznaka, choć piękna, jest tylko drobną przyjemnością w porównaniu z tą ogromną satysfakcją, jaką daje samo wejście na szczyt. Pokonanie groźnej — o, jak nieraz groźnej! — natury i — co jeszcze ważniejsze — pokonanie samego siebie. Iście grania, gdzieś nad przepaścią, pięć się w górę dlatego tylko, że się samemu sobie taki cel postawiło, to jest chyba najpiękniejszą zwyczajowo słabego człowieka nad potęgami zewnętrznymi i wewnętrznymi.

I dlatego wcale się nie wstydzę, że ze szczytu Wołowca, Rakonia czy Bobrowca patrzę na świat z góry. I widzę kawał Polski i kawał Czechosłowacji. Widzę świat. Widzę siebie. I widzę jeszcze dużo, dużo więcej.

Wtedy wiem, że żyję. I wiem poco żyję. Świat jest naprawdę piękny. Tylko trzeba sobie znaleźć odpowiedni punkt widzenia.

Henryk Kuminek.

W przededniu wielkiej narady gospodarczej.

Nie można stale krzywdzić Bydgoszczy i Okręgu Nadnoteckiego!

„Kultury ziem zachodnich nie wolno niszczyć i doprowadzić do stanu Polesia!“

Z wielkiego zebrania przedstawicieli sfer gospodarczych.

(ak) W związku z wielką naradą gospodarczą, zwołaną przez rząd do Warszawy w czasie od 28 lutego do 2 marca, na której ogólne bołaczki gospodarcze Pomorza, a w szczególności Bydgoszczy i Okręgu Nadnoteckiego, przedstawił prezes Związku Fabrykantów w Bydgoszczy p. dr. Kasperowicz, postanowiono poprzednio odbyć wielkie zebranie dyskusyjne przedstawicieli sfer gospodarczych naszego okręgu. Cały szereg wybitnych przedstawicieli przemysłu, rzemiosła i kupiectwa oraz przedstawicieli władz zapelniono po brzegi we wczorajszym wtorek salę Rady Miejskiej, celem wysłuchania naszych wielkich bołaczek gospodarczych. Przybyli także na zebranie naczelnicy wydziału przemysłowego województwa pomorskiego p. dr. Hempowicz, województwa pomorskiego p. Barciszewski, naczelnik Izby Skarbowej w Poznaniu p. Cwynar, prezydent miasta Barciszewski i starosta Stefanicki. Zebranie zajął p. dr. Kasperowicz, który po przywitaniu obecnych, przedstawił w zarysie ogólne położenie przemysłu.

U nas przemysł wegetuje — największe bezrobocie.

Przemysł nasz przechodzi ciężką próbę — mówił m. in. p. dr. Kasperowicz — odpadła wieś jako konsument wskutek katastrofalnej niżki cen produktów rolnych — a różne obciążenia i podatki wciąż wzrastają, gdy wieś jako płatnik odpadła i cały ciężar spadł na handel i przemysł.

Widzimy więc jako następstwo tego, trwający od kilku lat szybko wzrastający proces likwidacji naszego przemysłu. Jeśli tylko weźmiemy nasz okręg, to musimy stwierdzić, że wiele najważniejszych fabryk, zatrudniających tysiące ludzi albo jest już nieczynnych albo ledwie wegetuje.

Pierwszym krokiem nowych stosunków rządu było wysłanie komisji dla zbadania sytuacji gospodarczej w poszczególnych dzielnicach państwa. Związek Fabrykantów oraz Izba Przemysłowo-Handlowa przedstawiły w obszernych memoriałach bołaczki i dezyderaty Pomorza i Nadnotecka na konferencji w Gdyni.

Obecnie rząd zwołuje wielką naradę z najwybitniejszymi przedstawicielami życia gospodarczego Polski dla omówienia aktualnych zagadnień polityki gospodarczej. Chodzi nam o to, aby postulaty i bołaczki naszej dzielnicy były również tam rozważane.

Jak dotychczas, niestety, Pomorze — to zaplecze naszego jedyne go portu, tej bramy na świat oraz Okręg Nadnotecki są zawsze upośledzane. Oficjalnie mówi się zawsze „niema Polski bez morza i Pomorza“, a to właśnie Pomorze jest traktowane po macoszemu.

Z sali sądowej.

„Urzędnik kryminalny“ skonfiskował broń.

Album przestępców przyczynił się do wykrycia oszusta.

(ak.) Do rolnika Józefa Nowickiego, zam. w Zalesiu, pow. bydgoskiego zgłosił się pewien osobnik, przedstawiając się jako **urzędnik policji śledczej w Bydgoszczy**. Jego-oność ten oświadczył zarazem, że otrzymał polecenie skonfiskowania fuzji będącej w posiadaniu rolnika. Gdy Nowicki domagał się wylegitymowania się, osobnik podniósł kłapkę od marynarki, pod którą widniała blaska z orłem białym. W przekonaniu, że osobnik ów istotnie był urzędnikiem kryminalnym, rolnik wydał mu broń. Dopiero po zabraniu fuzji przez rzekomego urzędnika kryminalnego, Nowickiemu nasunęły się po kilku dniach wątpliwości co do owego jego-oności. Pojechał więc do Bydgoszczy i tu w wydziale śledczym policji państwowej dowiedział się, że padł ofiarą oszusta, który pewnie **wystąpił w roli tajnego Policjanta** i dzięki temu udało się mu skonfiskować broń.

Policja śledcza Bydgoszczy natychmiast podjęła dochodzenia, celem wytopienia oszusta. Przyczynił się do tego album przestępców, przedłożony rolnikowi, który z jednej fotografii rozpoznał oszusta. Jak się okazało w roli fałszywego urzędnika kryminalnego wystąpił kilkakrotnie już karany **38-letni robotnik Jan Wojciechowski**, zamieszkały w Lubaniu, pow. świeckiego, a obecnie przebywający w więzieniu w Bydgoszczy. Wojciechowski bowiem przed niedawnym czasem aresztowany został ponownie za włamanie i osadzony został w więzieniu. Udano się z rolnikiem do więzienia i tam podczas konfrontacji rolnik stanowczo rozpoznał oszusta. Początkowo Wojciechowski zaprzeczał jakoby skonfiskował rolnikowi broń, później jednak w krzyżowym ogniu pytań, przyznał się do winy. Sąd skazał niepoprawnego kryminalistę za posługiwanie się fałszywym tytułem i przywłaszczenia sobie broni na **siedem miesięcy więzienia i utratę praw obywatelskich i honorowych na lat 5**.

Jeśli u nas ludzie mają tę kulturę i wysokie poczucie obywatelskości, że płacą uczciwie podatki i większe świadczenia, jeśli u nas jest większa kultura wsi i miast, to urabia się błędne pojęcie, że u nas jest dobrze, że możemy płacić jeszcze więcej, gdyż nie dzielimy jeszcze zapalki na 4 części i nie używamy hubki, jak na kresach wschodnich i dlatego nami mniej się zajmują. Trzeba nareszcie zarzucić to błędne zapatrywanie, nam nie wolno tej kultury niszczyć i doprowadzić ją do stanu Polesia.

U nas jest bezrobocie procentualnie większe niż w innych najbardziej przemysłowych okręgach Polski i dlatego przemysł nasz może więcej niż w innych dzielnicach potrzebuje ratunku.

Takie fabryki jak Löhnert, Fiebrandt, Pepegę są nieczynne. Tartaki i cały przemysł drzewny leży w gruzach, zawdzięczając polityce Lasów Państwowych.

Z wyżej przytoczonych względów głos nasz musi być wysłuchany i mamy nadzieję, że będzie wysłuchany i to błędne pojęcie o naszej zamocności i bogactwie zostanie obalone.

Po tych słowach p. dr. Kasperowicza nastąpił blisko dwugodzinny

referat p. dyr. Palickiego,

wszechstronnie i głęboko opracowany, przedstawiający bez obsłonek wszelkie bołaczki gospodarcze Bydgoszczy i Okręgu Nadnoteckiego. Na

wstępie podał referent w głównych punktach streszczenie programowych przemówień w Sejmie pp. wicepremiera inż. Kwiatkowskiego i ministra gen. Góreckiego, uważając wytknięty program nowej polityki gospodarczej za słuszny i odpowiadający naszym warunkom. Dotychczasowymi pociągnięciami obecny rząd wprowadził jeszcze nie polepszył sytuacji przemysłu. Fakt ten tłumaczy jednak koniecznością natychmiastowego zrównania budżetu państwowego i tem samym zapewnienia stałości waluty polskiej. Analizując następnie naszą dotychczasową politykę gospodarczą, wybitnie pro-rolniczą, stwierdza, że jednostronność tej polityki bardzo ujemnie odbiła się na naszym życiu gospodarczym. Doprowadziliśmy więc nie tylko do zubożenia miast, ale także wsi. Na zasadzie oficjalnych cyfr wykazuje również, że przemysł poniósł znacznie wyższe straty na dochodzie, niż rolnictwo. W wyniku swoich rozważań dochodzi referent do wniosku, że przyczyną naszej biedy jest wadliwa struktura społeczno-gospodarcza, wyrażająca się w przedludnieniu wsi i w niedorozwoju przemysłu.

W typowo nawet rolniczej Danji żyje z rolnictwa tylko 42 proc. ludności. Dlatego też roczna wartość produkcji na głowę mieszkańca jest w Polsce znacznie niższa niż w innych krajach. Trzeba zwiększać dochód gospodarstwa narodowego, trzeba zwiększać naturalny rynek zbytu dla produktów rolnych, trzeba dążyć do odłudnienia wsi polskiej. Zadania te spełnimy tylko drogą urbanizacji kraju, co jest możliwe tylko przez rozwój przemysłu i handlu. Wobec tego należy od podstaw zmienić dotychczasową politykę gospodarczą i stworzyć warunki, sprzyjające rozwojowi przemysłu, co posiada szczególne znaczenie na terenie Pomorza ze względu na jego geograficzne znaczenie i odpowiednią realizację naszej polityki morskiej.

Omawiając następnie szczegółowo położenie poszczególnych gałęzi przemysłu na Pomorzu i w okręgu nadnoteckim, stwierdzając, że zdolność produkcyjna tutejszych zakładów przemysłowych wykorzystana jest przeciętnie za-

ledwie w 50 proc., a w niektórych znacznie mniej, wysuwa szereg aktualnych postulatów, które znajdują swój wyraz w uchwalonej pod koniec zebrania rezolucji.

W dyskusji nad referatem zabrali głos p. dyr. Woda, inż. Lisiecki, prezydent Barciszewski oraz naczelnik Izby Skarbowej w Poznaniu p. Cwynara, który stwierdził, że w ustosunkowaniu władz skarbowych do płatników nastąpiła ostatnio znaczna poprawa. W końcu przyjęto cały szereg rezolucji, które podamy w numerze jutrzejszym.

Przy braku apetytu, kwaśnym odbijaniu się, zepsutym żołądku, wadliwym trawieniu, obstrukcji, wzdęciu kiszek, zaburzeniach przemiany materii, pokrzywce i swędzeniu skóry naturalna woda gorzka Franciszka-Józefa usuwa z organizmu substancje gnilne, zatrzymujące organizm. Zalecana przez lekarza.

Żyd-bałwan na Starym Rynku.

Pokraczna postać żyda uformowanego ze śniegu na Starym Rynku wzbudziła we wczorajszym wtorek w godzinach rannych wielkie zainteresowanie przechodniów. Powstało wielkie zbiegowisko i tłum osób przyglądał się temu bałwanowi z potężnym nosem, brodą i krymką na głowie, przedstawiającemu koszerne gołębienie, jakiego nie chcielibyśmy zobaczyć w Bydgoszczy. Żydzi, których nie brak na Starym Rynku, wszczęli wielki rwetes. Kierownik pewnej żydowskiej firmy zatrzymał nawet prezydenta miasta Barciszewskiego, zdążającego do ratusza i poprosił o interwencję. Dopiero około godz. 10 przed południem robotnicy Taboru Miejskiego, aczkolwiek z wielką niechęcią, usunęli bałwana.

Apel do ludzi dobrej woli!

W związku z mającym się odbyć w Bydgoszczy „Tygodniem Pomocy dla Bezrobotnych“ zwraca się ponownie Lokalny Komitet za naszym pośrednictwem do ludzi dobrej woli z serdecznym apelem, by w dniach najbliższych zechcieli zgłosić swój akces do Komitetu celem

współdziałania w zbiórce pieniężnej na ulicach miasta i w lokalach restauracyjnych

w dniach 1 resp. 8 marca br. we wspólnym szeregu z przedstawicielami wszystkich warstw społecznych. Nie odmówili swej pomocy reprezentanci rzemiosła, przemysłu, handlu, kupiectwa, urzędnicy, bankowcy, literaci, artyści itd., spodziewać się więc można, że każdy kto choć na kilka godzin oderwać się może od swych zwykłych obowiązków, pośpieszy Komitetowi z pomocą w dokonaniu tego zbożnego dzieła.

Zgłoszenia przyjmuje Wydział Wykonawczy Komitetu, urzędujący w Ratuszu, pokój nr. 25.

SPORT

TURNIEJ KOSZYKÓWKI SOKOŁA V.

W ub. niedzielę rozegrano następujące spotkania (zwycięzcy na pierwszym miejscu):

T. G. Sokół III — K. S. S.P.D. 17:6.
K. S. Ciszewski — KPW. 21:6.
BKS. Polonia — WKS. 36:18.

WALNE ZEBRANIE BYDGOSKIEGO KLUBU TENNISOWEGO.

W dniu 31 stycznia br. odbyło się doroczne walne zebranie B. K. T. przy licznych udziałem członków i zaproszonych gości.

Ustępujący zarząd złożył wyczerpujące sprawozdanie z działalności za rok ubiegły. Klub wykazał w r. 1935, mimo trudnej sytuacji gospodarczej, dostateczną żywotność, co okazało się z licznych rozgrywek międzyklubowych, które w sumie dały wynik dodatni.

Na rok bieżący ukonstytuował się jednogłośnie zarząd w nast. składzie: prezes p. A. Schneidrowski, sekretarz p. I. Grzeszkowski, skarbnik p. L. Bejgerowski, kapitan sportowy p. K. Szumiński.

Na zebraniu tem mianowano członkiem honorowym współzałożyciela klubu p. Franciszka Bejgerowskiego, co zebrani przyjęli z aplauzem.

Nowowyrany prezes podziękował ustępującemu długoletniemu prezesowi p. Brzeskiemu za wytrwałą pracę i zapewnił zebranych, że poprowadzi klub do dalszego rozwoju i nowych sukcesów.

Klub posiada 5 kortów, które udzielił w

sezonie również niestowarzyszonemu po cenach umiarkowanych.

Korespondencję należy kierować do rąk prezesa p. Schneidrowskiego, Bydgoszcz, ul. 20 Stycznia 10, m. 7.

Prokurator podjął śledztwo w sprawie śmierci boksera Urbaniaka podczas meczu HCP z bydgoską „Polonią“.

Poznań. Prokurator Misiurewicz, prowadzący dochodzenie w sprawie tragicznej śmierci boksera klubu sportowego HCP **śp. Michała Urbaniaka, zarządził dokonanie sekcji zwłok**. W związku z tem zwłoki przewieziono do Zakładu Medycyny Sądowej. Po sekcji odbędzie się pogrzeb tragicznie zmarłego pięściarza. **Pogrzebem ma się zająć klub Cegielskiego przy fabryce tej nazwy, gdzie zmarły pracował od dwóch lat jako robotnik.**

Pięty śmiertelny wypadek na ringu w Polsce.

Poznań. Tragiczny wypadek, jaki wydarzył się ub. niedzieli w Poznaniu w czasie meczu bokserkiego HCP — Polonia Bydgoszcz, jest **piątym śmiertelnym wypadkiem na ringach polskich.**

WARSZAWA ZWYCIĘŻA W CZERNIOWCACH.

Czerniowce. W poniedziałek hokejowa reprezentacja Warszawy rozegrała w Czerniowcach mecz z mistrzowskim klubem Bukowiny Dragoz Woda, **zwyciężając w stosunku 1:0**. Jedyną bramką, strzeloną przez Rybickiego, padła w pierwszej tercji. Rumuni narzucili grę niezwykle ostrą i brutalną. Sędzia kilkakrotnie usuwał graczy obu drużyn z boiska.

WĘGRY — BERLIN 2:0.

Berlin. W poniedziałek wieczorem w berlińskim pałacu sportowym olimpijska drużyna Węgier w hokeju lodowym pokonała reprezentację Berlina 2:0. Obie bramki padły w drugiej tercji.

Podobne wypadki wydarzyły się we Lwowie, w Białymstoku, na Śląsku, w Bydgoszczy, a ostatnio w Poznaniu. Wszystkie wypadki za wyjątkiem bydgoskiego wydarzyły się w czasie meczów; w Bydgoszczy wypadek nastąpił w czasie treningu.

Śledztwo, przeprowadzone w sprawie tragicznej śmierci Urbaniaka stwierdziło, że żadnych uchybień regulaminowych nie było. Rękawice, bandaże i ring odpowiadały przepisom. **Tragicznie zmarły Urbaniak badany był w dniu 19 bm. przez lekarza w poradni sportowo-lekarskiej, a na pół godziny przed meczem przez lekarza dr. Małeckiego.** Lekarz ten zakazał walczyć jedynie zawodnikowi HCP Liszce, a pozostałych uznał za zdrowych, a m. in. i Urbaniaka.

W niedzielę, dnia 23 lutego 1936 r. o godzinie 20-tej zasnął w Bogu po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św. mój najdroższy mąż, nasz troskliwy ojciec, teść i dziadek s. p.

Jan Janicki

przeżywszy lat 62, o czym donosi w ciężkim smutku pogrążona **Rodzina.**
Pogrzeb odbędzie się dziś w środę, dnia 26 lutego b. r. o godzinie 15-tej z kaplicy cmentarza nowofarnego. (3335)

W poniedziałek, dnia 24 lutego b. r. o godz. 4-tej po poł. po ciężkich cierpieniach zasnęła w Bogu, opatrzona Sakramentami św. nasza ukochana matka, babcia, siostra, teściowa i ciocia s. p.

Bronisława Karamucka

z domu Kloffa
przeżywszy lat 59, o czym donosi w ciężkim smutku pogrążona **Rodzina.**
Wierchućcin Król, dnia 24 lutego 1936 r.
Pogrzeb odbędzie się w piątek, dnia 28 b. m. o godz. 9,30 na cmentarz parafjalny. (3388)

Klepsydry wykonuje **Drukarnia Bydgoska S. A.** szybko i tanio Bydgoszcz, ul. Poznańska 12-14.

Napisowe słowo (tłusto) 25 groszy, każde dalsze słowo 15 groszy, 5 cyfr = jedno słowo i, w, z, a = każde stanowi jedno słowo. Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 50 słów.

Drobne ogłoszenia

Większe ogłoszenia wśród drobnych 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeń.

Znanej i wyborowej jakości

NASIONA

warzywne, kwiatowe, gospodarcze

ROŚLINY

drzewka, krzewy, kłącze i cebulki kwiatowe poleca po cenach konkurencyjnych

B. Hozakowski TORUŃ

skrz. poczt. 1.
Skład i Hodowla Nasion — Zakłady Ogrodnicze
Ilustrowany Katalog Główny na rok 1936
wysyłam na życzenie bezpłatnie. (2910)

Poszukuje Wspólnika

cichego lub czynnego z kapitałem od 30 do 50 tysięcy złotych do poważnego składu blawatów w większym powiatowym mieście na Pomorzu. Zgłoszenia pod nr. „213” do Dziennika Bydgoskiego. (3349)

Dla poszukujących osady 20% zniżki. Drobne ogłoszenia przyjmuję się do godziny 9. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia, ani do zwrotu pieniędzy.

POLECENIA

Szkló okienne
butelki różnych fasonów, balony, **wytwórnia** zamknięć do butelek piwnych i sodówek. Wielkopolska Huta Szkła, Bydgoszcz, Tel. 1925. (2508)

Łóżyska-wielokrążki
używane, różnych rozmiarów stale na składzie. J. Kwiatkowski, Gdańska nr. 141. (1740)

MEBLE

solidnego wykonania najkorzystniej tylko w firmie (2293)

Dom Mebli
Ign. D. Grajner
Bydgoszcz, Dworcowa 21.

Najkorzystniej
kupisz, sprzedasz, zamienisz, wydzierżawisz dom, wille, parcelę, interes handlowo-przemysłowy przez biuro pośredniczo-handlowe. — Westfalewski, Gdynia, Skwer Kościuszki 19, telefon 30-15. (1183)

SPRZEDAŻE

Maszyna
do szycia, biurko. Szczecińska 6/17. (1737)

Repertuar kin bydgoskich:
KRYSTAL: „Wyprawy Krzyżowe” oraz nadprogram.
ADRIA: „Bohaterski fort Douaumont” i nadprogram. Ostatni dzień.
APOLLO: „Dawid Copperfield” i nadprogram. Ostatni raz.

MARYSIENKA: „Ich noc” i „Wojna w krainie walca” oraz nadprogr.
REWJA: „Ostatni sygnał” i „Śmierć odpoczywa”. Na scenie rewja p. t. „Koziołek”.

BALTYK: „Pogromcy Indjan” i „Tajemnica ogrodu zoologicznego”.

Nieruchomość
przemysłowa budynkami, oraz 2 morgi roli ogrodowej zaraz sprzedam. Of. „M. L. 500” administr. 3346

„Hilman” limuzyna czterodrzwiowa, czteroosobowa, 6/30 PS. 1174 ccm., model 1933 roku, w pierwszorzędym stanie. „D. K. W.” kabriolet, limuzyna, dwutaktowy motor, w pierwszorzędym stanie. „Fiat” otwarty, model 309, czteroosobowy, w dobrym stanie. **Overland Whipplet, limuzyna 6-cio siedzeniowa**, 12/40 PS., 6-cio cylindrowa, w pierwszorzędym stanie. **Chrysler landoleta, 6-cio osobowa**, 10/40 PS., 4 cylindrowa, w pierwszorzędym stanie. Wszystkie wyżej wymienione samochody sprzedajemy jako okazja tanio. Również większa ilość samochodów w używanych w różnych cenach. Pokaz i bliższe informacje na żądanie. **Danziger Ständige Automobilmesse. Stale Targi Samochodowe**, Gdańsk, Brothänkengasse 37, telefon 24238 i 24215. (23239)

Dom
śródmieście 22.500, dochód 3.500.

Wille
większa korzystnie sprzedam. Osada 16, właściciel. (1618)

Sprzedam
kamienicę lub zamienie, ewentualnie dopłatę. Zgłoszenia filija pod „Sprzedaj”. (1745)

Futro
czarne, zrebce tanio sprzedam. Gdańska 152-12 w podwórzu. (3384)

Planina
Pfizenreuter, Pomorska nr. 27. (1770)

Manet
wozy, lustra i używane meble sprzedam Cichon Podwale 3. (3408)

Singera (3402)
do szycia okazjnie gabinetowa. Jezuitcka 8-1.

Siano
100 ctr. tanio sprzedam. Garbary 16, m. 3. (3387)

KUPNA

Kupię (1746)
nową kamienicę w dobrem położeniu. Zgłoszenia pod „30 000” do filiji.

Samochody używane
prawie nowe, roczniki od 1932 roku wżwyż kupujemy za gotówką. (3007)

Danziger Ständige Automobilmesse
Stale Targi Samochodowe
Gdańsk, Brothänkengasse 37
Telefon 24238 i 24215.

Młyn
tartak kupię, daję wzajemian wspaniałe, nowe zabudowanie. Oberża-kolon. gospod. rolne. Bronk, Ocypel, Pomorze. (3397)

Kupię (3400)
4 używane przednie koła szprychowe z felgami, gumami lub bez-samocho-du Essex Chevrolet. Karol Fritsch, Inowrocław, Kasztelańska 23/25, tel. 170.

POSADY WOLNE

1 podróżującego
do rozwożenia samochodem ciężarowym artykułów spożywczych oraz do inkaasa gotówki potrzebny zaraz z gotówką 1000-1500 zł. Zgł. pod „Z. 2001” Dzień. Bydg. (3404)

2 kominarskich
czeladników z własnymi rowerami potrzebuje od 1 marca 1936 r. Wł. Gruttmann, Gniew (Pomorze), ul. Wiślana 29. (3317)

Kucharka
hotelowo-restauracyjna z dłuższą praktyką potrzebną zaraz. Odpisy świadectw pożądane. Restauracja „Pod Pocztą” Grudziądz. (3338)

Przychodnia
potrzebna zaraz. Chrobrego 21-3. (1767)

Korzystaj
z taniego tygodnia **mydła i proszku** do prania (3378)
z **NOWEJ DROGERJI**
Rynek im. M. Piłsudskiego 21, tel. 2396

Czytajcie
Dziennik
Bydgoski!

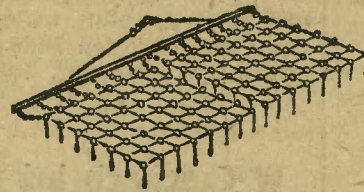
Obwieszczenie o licytacji ruchomości. Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy II rewiru Mieczysław Mystkowski zam. w Bydgoszczy, przy ul. Ign. Paderewskiego nr. 3 na podstawie art. 602 k. p. c. niniejszym podaje do publicznej wiadomości, że dokona sprzedaży z publicznej licytacji dnia **27 lutego 1936 roku** o godz. 10, w domu nr. 6, przy ul. Fordońskiej, ruchomości należących do Stanisławy Ritterowej, składających się z pianina, oszacowanego na sumę zł 850,— dnia **28 lutego 1936 roku** o godz. 10 w domu nr. 4 przy ul. Jagiellońskiej, ruchomości należących do Marii Liermanowej, składających się z radja, patefonu, kilmów i t. p. oszacowanych na sumę zł 585. Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
Bydgoszcz, dnia 24 lutego 1935 roku.
3403) **Komornik** (—) M. Mystkowski.

Pamiętajcie o bezrobotnych!

ZGRZEBŁO do chwastów Sacka

oryginalne

to najlepsze narzędzie do tępienia zielska.

Każdy zab ruchomy, wobec czego broną dostosuje się do wszystkich nierówności terenu. Niszczy doszczętnie chwasty, nie wyrządzając szkody roślinom uprawnym. Zastosować można nawet w wyższym zbożu. Zastępuje opelacz. Nadaje się znakomicie do uprawy kartofli. 3375

BRACIA RAMME Bydgoszcz, Grunwaldzka 24
Telefony nr. 30-76 i 30-79

POKOJE WOLNE

Słoneczny
ciepły utrzymaniem. Grunwaldzka 5-6. (3383)

Dwa
elegancko umeblowane pokoje solidnemu panu. Gdańska 127, m. 2. (3393)

Pokój
osobne wejście. Długa 74, m. 2. (3359)

2 pokoje
elegancko umeblowane. Plac Wolności 3-6. (3381)

Pokój
wynajmę. Jagiellońska 40 parter. (1741)

Pokój (1744)
umeblowany, ładny, czysty. Świętojańska 19-5.

Pokój
umeblowany. Dworcowa 73-8, róg Królowej Jadwigi. (1750)

Pokój
umeblowany. Chrobrego 15-2. (1739)

Niekrepujące
1-2 umeblowane. Śniadeckich 39-6. (1743)

Umeblowany
wejście klatki schodowej. Świętojańska 19-7. (1738)

Pokój (3380)
Podgórna 5, II.

Pokój (1760)
ładny, frontowy, 1-2 osoby. Pomorska 52-1.

Pokój
Piotra Skargi 12-6. (1759)

Lepszy (3399)
z telefonem, łazienką. Świętojańska 21, m. 8.

Pokój (3390)
umeblowany dla pana, osobne wejście do wynajęcia. Podgórna 11, m. 1.

POKOJU POSZUKUJĄ

Pokoju (1749)
niekrepującego poszukuje urzędnik. Oferty z podaniem warunków „B. W.”

ZGUBY

Zgubiono
dokumenta, Kleinert, Pan-ków, ulice: Pomorska, Gdańska, Mostowa. oddać wynagrodzeniem. Karpac-ka 21. (3395)

HUMOR AMERYKAŃSKI

Kelner: Do licha, ale ta zupa gorąca.

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetry na stronie 7-lamowej szerokości 33 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł., na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. 1 lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20%, zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25%, dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych. Bank Ludowy. Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wydawca, nakładem i cziokami: **Drukarnia Bydgoska Sp. Akc.** w Bydgoszczy. — Za redakcję odpowiedzialny: **Stanisław Nowakowski** w Bydgoszczy.